บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างรวดเร็ว มนุษย์จึงจำเป็นต้องแสวงหาความรู้เพื่อปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัยอยู่เสมอการศึกษาเป็นทั้งเครื่องมือและกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความรู้ความคิดความสามารถรวมทั้งพฤติกรรมเจตคติค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลตั้งแต่รากฐานของชีวิตไปทุกช่วงอายุต่อเนื่องตลอดชีวิต ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงทั้งนี้วิธีการที่จะติดตามเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกันสำหรับวิธีการที่ใช้ได้ดีคือวิธีการอ่านและการเขียนเพราะการอ่านการเขียนช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวความเจริญก้าวหน้าของโลกและยังช่วยให้ผู้อ่านผู้เขียนได้พัฒนาสติปัญญาของตนเองช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ (ทัศนีย์ศุภเมธี, 2542 : หน้า 24-25)

การจัดการศึกษาของประเทศไทย ให้ความสำคัญต่อการอ่านและการเขียนเป็นอย่างมากสังเกตได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรแม่บทในการจัดการศึกษาของคนในชาติได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่คนไทยทุกคนจะต้องเรียนรู้ นโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561)ของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านความสามารถในการอ่านการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ผู้เรียนต้องอ่านออกเขียนได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้เรียนต้องอ่านคล่องเขียนคล่อง (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2553 : หน้า 1) ในปีงบประมาณ 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประกาศนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 11 ประการ โดยมีจุดเน้นในการเร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษาให้ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภทรวมถึงเด็กพิการและด้อยโอกาสมีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไปโดยเฉพาะทักษะการอ่านการเขียนและการคิดเพื่อให้มีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูงและโลกของการทำงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 :หน้า 2)

การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีประสิทธิภาพนั้นวิชาภาษาไทยจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทยที่จะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและมีบทบาทในการเรียนรู้การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียนครูจึงให้ความสำคัญในการอ่านและส่งเสริมให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นขณะเดียวกันการเขียนก็มีความสำคัญและจำเป็นต้องสอนควบคู่ไปกับการสอนอ่านเพราะหากเขียนผิดก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดไปจากเจตนาของผู้เขียนแต่การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการอ่านคล่องเขียนคล่องได้นั้นจำเป็นต้องเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาและมีทักษะในการอ่านการเขียนเบื้องต้นอย่างแม่นยำดังนั้นการฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนให้ถูกต้องแม่นยำจะสามารถอ่านและเขียนได้อย่างคล่องแคล่วจึงนับว่าเป็นการปูพื้นฐานของการอ่านการเขียนที่มีประสิทธิผล (กาญจนานาคสกุล, 2550 : หน้า 3) ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษานักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนวิชา

ต่างๆมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านและสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากเรื่องที่อ่านเขียนขยายความจากที่อ่านเขียนบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเขียนประยุกต์โดยใช้ความสำคัญจากสิ่งที่เคยอ่านรวมกับความรู้สึกนึกคิดของตนมาพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้ดียิ่งๆขึ้น (กรรณิการ์พวงเกษม, 2547 :หน้า 1) ทั้งนี้จึงสามารถกล่าวได้ว่าการอ่าน การเขียนและการคิดในระดับประถมศึกษาเป็นทักษะสำคัญในการปูพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของผู้เรียนในอนาคต

แม้ว่าทุกฝ่ายจะตระหนักถึงความสำคัญในการอ่านออกเขียนได้ว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของคนไทย แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมายังพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดของนักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการทดสอบในระดับชาติ และนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการจัดการศึกษาที่ต้องการเร่งรัดพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนและการคิด ทุกปีงบประมาณ และทุกระดับการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550 :หน้า 1) ได้สรุปสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่าน เขียนภาษาไทยว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการเขียนไปถึงขีดความสามารถสูงสุด ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุสองประการ คือ ประการแรก เกิดจากตัวครูที่ยังคงจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดตัวเองเป็นสำคัญ ใช้สื่อการเรียนการสอนน้อยมาก รวมทั้งการวัดผลประเมินผลที่เน้นในด้านความรู้ ความจำ ขาดความเข้าใจในการนำรูปแบบการหรือเทคนิคใหม่ ๆ ที่มีความหลากหลายที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน ประการที่สอง เกิดจากตัวนักเรียน พบว่า นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจทักษะการอ่าน รวมทั้งไม่มีนิสัยรักการอ่านด้วยเพราะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย

แนวคิดของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning : BBL) ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับเริ่มเรียน พรพิไล เลิศวิชา (2552 : หน้า 26-29) ได้เสนอแนะว่า การเริ่มสอนภาษาที่จะช่วยให้อ่านได้เร็ว เขียนได้ถูกต้องนั้น ทำได้โดยเริ่มต้นจากการทำให้นักเรียนรู้สึกสองอย่าง คือ ง่ายและสนุก ซึ่งทั้งสองประการนี้จะเป็นตัวผลักดันให้สมองใช้ความพยายามมากขึ้นและต่อเนื่องเป็นเวลานาน ๆ เพราะความรู้สึกสนุกและพึงพอใจ จะกระตุ้นการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ (Limbic System) เมื่อสมองส่วนอารมณ์ทำงานแล้วการรับรู้จะได้ผลดีขึ้น สถาบันวิทยาการการจัดการเรียนรู้ (สวร.) (2550 : หน้า 13-24) ได้เสนอหลักการการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรใช้สมองเป็นฐาน ในระดับประถมศึกษาตามโครงการความร่วมมือในการขยายผลการจัดการเรียนรู้แบบ BBL ระหว่างสถาบันกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในส่วนของการสอนภาษาว่า การสอนภาษา การอ่านดัง ๆ เป็นการแสดงออกหรือบูรณาการความรู้ทุกด้านเกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่ในสมองออกมา ข้อบกพร่องต่าง ๆ จะปรากฏตัวออกมาโดยผ่านการอ่านออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเอาเรื่องที่มีประสิทธิภาพ เพราะความเงียบทำให้เกิดสมาธิ ตาที่อ่านข้อความจะทำให้เกิดความรับรู้และสมองจะสร้างจินตนาการไปตามข้อความนั้น ๆ การอ่านเงียบ ๆ เป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาภาษาของเด็ก ทำให้เด็กเป็นนักอ่านต่อไป ในส่วนของการเขียนนั้น การเขียนอิสระและการเขียนเป็นเรื่องราว จะถูกออกแบบให้ผสมผสานกันพอเหมาะ เพราะต้องการให้เด็กฝึกสื่อสารสิ่งที่คิด คิดเชื่อมโยง เขียนสิ่งที่คิด เรียบเรียงความคิด รู้ว่าสิ่งที่เขียนใช่สิ่งที่คิดหรือเปล่า การใช้ BBL จึงเป็นการออกแบบกิจกรรมเพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้สมองคิดและกระตุ้นให้เขียน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นวัยเริ่มเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้หากนักเรียนอ่านคล่อง เขียนคล่อง จะเกิดความสามารถทางด้านการคิดตามไปด้วย โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องจึงมีการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้เหมาะสมต่อการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาความสามารถดังกล่าว โดยมีการกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมอย่างเป็นระบบและชัดเจน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่าน การเขียน จากกิจกรรมที่ท้าทาย มีความหมาย ฝึกจากง่ายไปยาก จดจ่อในสิ่งเดียวกันโดยการใช้สื่อหลาย ๆ ชนิด ใช้ปรากฏการณ์จริง เชื่อมโยงความรู้หลาย ๆ ด้าน ทำให้เกิดแนวคิดและการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำ ฝึกอ่าน ฝึกพูด ฝึกเขียน ฝึกคิด ตามแนวคิดของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อันจะช่วยให้เกิดการพัฒนาความสามารถทั้งในปัจจุบัน และบูรณาการสู่การประยุกต์ใช้ในอนาคต ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารคณะครุศาสตร์ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางด้านการอ่าน การเขียน ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มาเป็นกรอบของการวิจัย โดยใช้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นพื้นที่ในการศึกษาและทดลองนวัตกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ผลจากการวิจัยจะเป็นนวัตกรรมของการเรียนรู้ที่มีคุณค่า สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ เผยแพร่แก่โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ครูและผู้สนใจมีความเข้าใจและสามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในแต่ละบริบทได้อย่างเหมาะสมเป็นการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการ อันเป็นหน้าที่ที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆทางด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาแล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลดีกับนักเรียนได้ในทุกสาขาวิชาในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่าน และการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้นวัตกรรมการเรียนรู้ในการสอนและฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทยโดยใช้สมอง-เป็นฐาน(BBL : Brian-based Learning)
2. สามารถนำนวัตกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้
3. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา โดยมีขอบเขตของโครงการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของพื้นที่ที่ศึกษา

   โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. ประชากร

   ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจำนวน 110 คน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 31 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection)

3.ขอบเขตตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ

นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1ประสิทธิภาพนวัตกรรม

3.2.2 ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียน

4. ขอบเขตระยะเวลา

เดือนกุมภาพันธ์ 2560 – มกราคม 2561

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้นวัตกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา มุ่งสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ในลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน ของนักเรียนระดับประถมศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ตามหลักการการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรใช้สมองเป็นฐาน ในระดับประถมศึกษา (สถาบันวิทยาการการจัดการเรียนรู้,2550 : หน้า 13-24) ธรรมชาติของสมองกับการเรียนรู้ (อัครภูมิ จารุภากร และพรพิไล เลิศวิชา, 2550 :หน้า 26) ประสบการณ์ที่ครูควรจัดให้แก่นักเรียน (อารี สัณหฉวี, 2554 :หน้า 67) หลักการการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Gulpina.2005) และขั้นตอนที่ดีที่สุดของการเรียน (Jensen. 2008 : pp.170-171)

2. แนวคิดหลักการของนวัตกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย สุคนธ์ ภูริเวทย์ (2546 : หน้า 228-230) ; ทิศนา แขมมณี (2550 : หน้า 220)

โดยนำแนวคิด ทฤษฎี นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

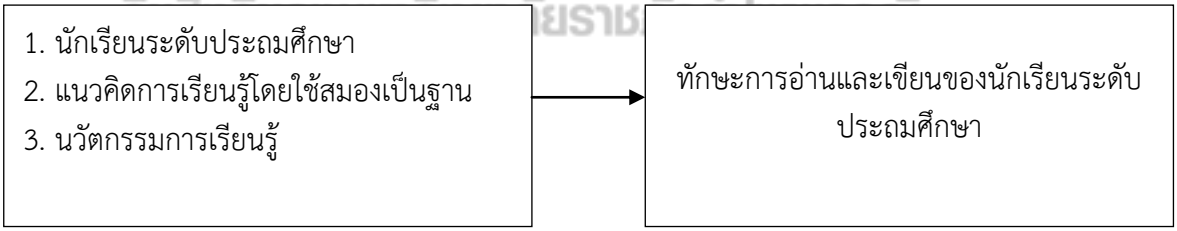

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองในแต่ละช่วงวัยของผู้เรียน โดยนำความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับสมองมาออกแบบกระบวนการเรียนรู้ จัดบรรยากาศที่กระตุ้นและท้าทายผู้เรียน มีสื่อที่น่าสนใจ กระบวนการเรียนที่เป็นมิตร เชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ มีการปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย การฟัง การดู การพูด การแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์อย่างหลากหลาย มีการฝึก ซ้ำ ย้ำ ทวน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนาผู้เรียนในทุกด้านพร้อมทั้งการสร้างเสริมศักยภาพการเรียนรู้อย่างเหมาะสมในทุกช่วงวัย

2. นวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนการดำเนินการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ โดยการพัฒนาขึ้นมาใหม่ไม่ซ้ำรูปแบบเดิม เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยการนำหลักการของแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ผสานกับแนวคิดการฝึกและเสริมสร้างทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทย โดยการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับการพัฒนาของสมอง 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นกระตุ้นสู่บทเรียนครูจัดเตรียมบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในชั้นเรียน และโดยจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในแบบฝึกแต่ละครั้ง เช่น ภาพการ์ตูนที่เกี่ยวข้อง การเล่านิทานสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้

2.2 ขั้นการอ่าน ครูอ่านให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านเอง อ่านกับเพื่อน โดยครูเป็นผู้ดูแล อำนวยความสะดวกให้กับการอ่านของนักเรียน

2.3 ขั้นควบคุมการอ่าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนอ่านทุกอย่างเอง เช่น อ่านคำ อ่านประโยค จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ในห้องสมุด ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ส่งเสริมให้นักเรียนเล่นท่องคำคล้องจองการร้องเล่นที่สนุกสนาน บทร้อยกรองที่ไพเราะ สนุกสนานน่าสนใจ อ่านและเล่านิทานเรื่องจริงและเรื่องในจินตนาการที่ใช้ภาษาง่าย ๆ

2.4 ขั้นคิดจินตภาพเป็นการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน คำสะกดใหม่ ประโยคใหม่ บทประพันธ์ใหม่ ที่สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียน การวาดภาพ การแต่งคำประพันธ์ เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เด็ก ๆ เกิดจินตนาการ มีความผ่อนคลาย มีความสุข เป็นการเสริมแรงทางบวก ในสถานการณ์นี้สมองจะดึงข้อมูลเดิมมาใช้แบบอัตโนมัติ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2.5 ขั้นเรียงลำนำความรู้ เป็นขั้นเสริมทักษะการเขียนที่เกิดจากการคิดเชิงจินตภาพในขั้นที่ 4 เป็นการให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ให้นักเรียนแข่งขันเกม เล่านิทานจากภาพประกอบที่ตนเขียนขึ้น การเล่าเรื่องผลงานการเขียนของตนหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ตอบคำถาม และสรุปคำตอบร่วมกัน นำไปสู่การต่อยอดความรู้ในสถานการณ์ใหม่ต่อไป

2.6ขั้นสรุปเนื้อหา เป็นขั้นที่ส่งเสริมให้นักเรียนสะท้อนผลการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้อาจใช้ได้ทั้งเป็นนำเสนอสรุปการอ่านและการเขียนของนักเรียน และครูสามารถใช้โอกาสนี้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านกระบวนการอ่านเช่น การออกเสียงคำ อ่านสะกดคำ การอ่านประโยคที่กำหนดให้ตามความเหมาะสมแต่ละระดับชั้น การประเมินผลวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ทักษะการเขียนหมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียน เช่น การเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักภาษา เขียนประโยคที่เกิดจากกระบวนการคิด การประเมินผลวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ประสิทธิภาพของนวัตกรรม หมายถึง ระดับคุณภาพของการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและเขียน ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยถือเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน ระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ค่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของนักเรียนทำได้จากการประเมินทักษะการอ่านและความสามารถในการเขียน

RAMBHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี